

869-

פ ר ו ט ו ק ו ל מס. 261

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים, שהתקיימה
ביום חמישי, א' בשבט תשל"ז - 20.1.77,
משעה 12.30.

(בתל-אביב, במרכז לשלטון מקומי)

נ ו כ ח י ם - חברי הוועדה:

- ח. גרוסמן - היו"ר
- י. בארי
- א. ורדיגר
- ה. זיידל
- מ. ידיד
- פ. שיינמן

מ ר ז מ נ י ם:

- אריה בריק, עו"ד - יועץ משפטי, משרד הסעד
- יצחק קנדל - מפקח ארצי, השירות למפגר, משרד הסעד
- יעקב נחשי - אמרנ"ל השירות למפגר, משרד הסעד
- גב' אמליה פישר - מנהלת מעון חברת נעורים
- מר שמואל פריד - מנהל מעון שער מנשה
- גב' מרים ברבורי - מנהלת מעון "אמשינוב", כפר-חסידיים
- ד"ר ו. שטרק - הרופא הראשי, השירות למפגר.

ק צ ר נ י ח :

שולמית פרג

בסדר-היום: חוק הפיקוח על מעונות, תשכ"ה-1965 -

תקנות בדבר תקן עובדי מעונות ללוקים בשכלם והכשרתם
בדבר הנאי כשירותם של מנהלי מעונות ללוקים בשכלם.

(נתקבל ביום 26.1.77)

היו"ר ח. גרוסמן:

אני פותחת את הישיבה.

היום אנחנו נעסוק רק בתקנות בדבר תקן עובדי מעונות ללוקים בשכלם והכשרתם בדבר חנאי כשירותם של מנהלי מעונות ללוקים בשכלם, - חוק הפיקוח על מעונות, תשכ"ה-1965. יושבים איתנו נציגי משרד הסעד. אנחנו בקשנו לשמוע גם את מנהלי המעונות למפגרים, והם אכן כאן.

בפעם האחרונה בקשנו ממשרד הסעד להגיש לנו הצעה מתוקנת ביחס לתקנים של השירות לחוסים. כן בקשנו לדעת כיצד זה יחול על המעונות הממשלתיים.

כמה מחברי הוועדה בקשו להזמין את הרופא הראשי כדי להסביר לנו האמנם השירות הרפואי הניתן במסגרת התקנות אכן יספק, כי היו הרהורים ביחס לשעות לילה של האחות והרופא. נמצאים איתנו שלושה מנהלים של מעונות, האחד הוא מעון ממשלתי - שער מנשה, השני - חברת נעורים בתל-מונד, (צבורי) ו"אמנישוב" בכפר חסידים. (פרטי).

אני מציעה לשמוע את מנהלי המעונות. חסבירו לנו כיצד אתם מבינים בעיה זו? מה קיים במציאות? איך אתם רואים את התקנים לפי התקנות החדשות?

מר שמואל פריד - מנהל מעון שער-מנשה:

לא יכולתי להגיע ולהתעמק די הצורך כדי לחוות דעה אם אמנם זה נותן קידום בכל תחום, אבל בהשוואה גסה - בהחלט אפשר לדבר על קידום מהותי מאד. אם הייתי מפרק לגורמים, אז יתכן שהייתי מגיע - ולא בכל תחום - שהמסקנות היו קצת שונות בכל קידום.

אני פועל בשער מנשה. האוכלוסייה כרגע מונה קרוב ל-500 חוסים. הם מחולקים במיבנים, ושם בקבוצות, ולמעשה כל קבוצה מונה 12 ילד מגיל 7-8, שזה גיל כניסה, ונשארים שם עד הגבול האחרון של החיים.

יש מחלקות - שתיים לפחות - ששם יש ילדים שנכנסים ויוצאים. זה מתייחס למחלקות ששם החוסים מתפקדים. שאר המחלקות זקוקות להתייחסות בסיסית בכל תחום ותחום, החל מלהאכיל אותם. הם למעשה עם איי-קיו שלא מבטא הרבה. הממוצע הוא מ-25% עד 30%, בגיל חברותי שכלי של בערך שנה ושנה וחצי. זה הגבול.

יש להניח שילד מסוג זה צריך התייחסות מתמדת של אנשים שמלווים אותו מהבקר עד הלילה. אין זה איי-קיו של 25% בלבד, אלא זו פונקציה של בעיות הרבה יותר חמורות. זה מתבטא באי שקט מצד הילדים, וגם נסיגה עד ריתוק. לילד כזה אין שליטה על צרכיו. הוא זקוק למטפלים, ולא מספיק טיפול של איש אחד.

נאמר בצורה כללית - ל-12 ילד, אדם. פעם עשייתי חישוב, ויצא לי כי מבחינת המשכב זה 60 ק"ג. לזה נחוץ טיפול של שלוש פעמים ביום. כמו כן צריך להחליף את בגדיהם, וכך להחליף סדין ועוד. כך ששני אנשים צריכים להיות כדי לעזור להם.

מר שמואל פריד:

יוצא איפוא שכל חישוב אינו יכול לעמוד במבחן המציאות והצרכים. התקנים האלה, במידה שאני יודע איך הגיעו למספרים, אני מוצא שיש כאן הרבה מאד מחשבה וקידום בהשוואה למה שהיה בעבר. דוגמה:

לגבי העמוד הראשון - לגבי דברים כלליים לא נחננו עד היום תשומת לב, כמו אחזקה, אם כי זה דגם של משרד יוחר מאשר דגם של מוסד שמתפקד 24 שעות. ברגע שזה מחייב תורנויות, אז את זה צריך לקחת בחשבון.

על כל פנים, אלה הם דברים חיצוניים שממבט ראשון יש בזה התחייבות.

ועוד: בתוך השיקולים נקבעו כמה פונקציות יותר מרכזיים. לפני כן זה היה 72, היום זה 36. אין ספק שזו התקדמות גדולה בהזרמת תשומת לב יותר גדולה.

הייתי מדבר על כמות של רופאים בעבודה מסוג זה. באופן כללי, אני לא אראה בזה קידום בהשוואה למה שהיה. במבט כללי לא הייתי חושש ללכת לקידום נוסף.

היו"ר ח. גרוסמן:
בסוף התקנות - בעמוד 3 של התקנות - כתוב: "שר הסעד רשאי לשנות במקרים מיוחדים מתקני כוח האדם במעון הנדרשות לפי תקנות אלה, בהתייחס לסוגי האוכלוסיה המיוחדת במעון".

המעון שאותו אתה מנהל הוא באמת מיוחד מבחינת הרכב האוכלוסיה.

מר שמואל פריד:
זה מוסד ממשלתי. הייתי אומר ששליש של הילדים הם כאלה. על כל פנים, כל המוסדות הם עם אוכלוסיה יותר מתקדמת - שלישי ושני-שליש נופלים מתחת.

היו"ר ח. גרוסמן:
אם כך, הרי זה חתך של כל המעונות. שני-שליש זה לפי המצב שתואר. לדעתי, צריך לתקן תקנות אלה.

מ. ידיד:
בפנינו יש טבלה של תקנות. אולי תאמר לנו, האם המוסד שלך מתייחס לטבלה האחרונה? מה יש לך במציאות ומה לא?

שמואל פריד:
במציאות, פירושה - בתקן זה נמצא, אך זה לצד מאויש. פיזיותרפיסט אין לנו בכלל; עובד סוציאלי יש לי חצי תקן, ובמציאות זה 2; פסיכולוג יש לי תקן, ובמציאות אין. המקום שלי הוא שער מנשה, וזה מקום קשה.

זו סביבה מאד מאוכלסת ודינמית.

היו"ר ח. גרוסמן:

אין תחבורה ציבורית לשם וקשה להגיע
למוסד. זה לא פשוט. גם הנושא שלנו
אנחנו גם מתקשים בדברים.

שמואל פריד:

טכנאי החזקה - יש לנו עוד 2;
טרקטוריסט - 2.

איננו מושר. הוא די קשה, ואכן

נהגים - 2/3, זה למעשה קידום;

כמה עובדים בפועל יש אצלך?

מ. ידיד:

צריך לשאול כמה מועסקים אצלנו, ולא
כמה עובדים, כי אינני יודע.

שמואל פריד:

האם אלה הם המטפלים בקבוצות?

היו"ר ח. גרוסמן:

אני נמצא בתקן ארעי. אבל יש לנו
קרוב ל-200 עובד.

שמואל פריד:

קבועים יש כ-158, ואנחנו מציעים
תקן של 241 עובדים.

יעקב נחשי:

עם 500 חוסים, כיצד זה יתפקד?

מ. ידיד:

המציאות אצלנו היא כזו - יש לנו
מחלקה עם 120 שוכבים. זאת אומרת,
אלה הם חניכים שהם רחוקים למיטה. זו מחלקה שדורשת יותר מהתקן.

גב' אמליה פריד:

נוסף לזה, יש אצלנו מחלקה של

40 זקנים. אלה הם אנשים בגילים בין 40 ל-65. טוב, זו מחלקה
שדורשת הרבה טיפול וגם דאגה.

גם אצלנו יש שני-שליש חניכים

עם איי-קיו של גיל שנה - שנה וחצי.

לגבי התקן: יש אצלנו פסיכולוג;

גם פיזיותרפיסט חש לנו; עובדת סוציאלית היתה לנו, ואנחנו עומדים
לקבל שוב עובדת סוציאלית 1. גם בתקן יש לנו 1; פועל מקצועי - 4;
נהגים - 1; יש לנו גם רכב 1; טרקטוריסט - אין; רכז משמרת לילה -
אין; לגבי אם בית - אצלנו זה כמעט עיר שלמה, כי השטח הוא גדול
עם 12 בתים. יש מרחקים גדולים. לכן אני חושבת שאם בית לא יכולה
לכסות את כל העבודה.

גב' אמליה פישר:

יש אצלנו 160 עובדים, ואילו בחקן

יש לנו 148 עובדים.

עכשיו מוצע תקן עם 241 עובדים.

יעקב נחשי:

אנחנו מקבלים ילדים בגיל רך. אלה הם ילדים שהם מקרים הכי קשים בארץ. הם רק שוכבים. את הילדים האלה חלקנו בקבוצות קטנות מאד.

גב' מרים ברבורי:

המוסד שאותו אני מנהלת קיים זה 20 שנה. זהו המוסד שהיה ברעננה. עכשיו יש לנו במוסד 70 ילדים. כולם שוכבים. התקן אצלנו הוא עם 28 עובדים.

עד היום התקן היה של 20 עובדים, ועכשיו סכמנו שיהיה תקן של 28 עובדים.

יעקב נחשי:

על 70 ילדים שוכבים אשרתם את זה?

היו"ר ח. גרוסמן:

כן. יש $28\frac{1}{2}$ משרות.

יעקב נחשי:

יש התקדמות בהחזקת ילדים בכל המובנים. נשארו אצלנו כרגע רק ילדים שוכבים, והם במצב קשה, בני גיל מ-3 חודשים. למעשה, הגיל לא משחק בזה. נמצא אצלנו ילד שהובא אלינו מיום שהחלנו את המוסד. כך שהיום הוא בגיל 20. זה 20 שנה שהוא שוכב.

גב' מרים ברבורי:

אין ספק שהטיפול בילדים אלה דורש מאמץ רב. (היו"ר ח. גרוסמן: מה אחוז התמוחה?) תלוי מה שאנחנו מקבלים. (ד"ר ו. שטרק: 64%).

לא כל אחד מסוגל לעבוד אצלנו. אבל בכל זאת יש אצלנו עובדים ותיקים. מטפלת אחת עובדת עם 12 ילדים, וזה קשה מאד. כרגע בכל זאת יותר טוב לאחר שאני רואה את הניירות האלה - אין ספק שזו התקדמות. בכל זאת יהיה לנו יותר קל לעשות חלוקה.

בתחילה אתאר את הבעיה, ולאחר מכן אגש לפירוט: קודמי דברו על מה שי

ד"ר ו. שטרק:

בערך במציאות.

כמעט כל הילדים שהם עד גיל 7 מרוכזים

במוסד של גב' ברבורי, חוץ מהמקרים הסוטים.

ד"ר ו. שטרק:

ילדים מגיל 7 והלאה אינם יכולים להשאר במסגרת משפחתית, ואז יש לחץ המשפחה וזה כתוצאה מהתבגרות הילד. מכסימום הגילים של ילדים אלה נעים עם התבגרותם, וכך הם מגיעים למעונות.

לגבי תמותה כללית - מאז כניסתי האחוז של התמותה היה גבוה מאד, לאחר מכן הוא ירד ל-3% בשנה שעברה. ב-3% אלה כלולים תינוקות, ופחות ילדים גילאי התבגרות. אבל חלק גדול התמותה הזו אפשר לייחס לאותם מקרים של פגור קשה ועמוק.

יש לנו 23% אפילטסים בכל השירות של כל המפגרים. ברור שהיחס הוא הפוך עד כמה שמדברים על שיקומי. הוא פחות סעודי.

אם אנחנו מדברים על תופעות אחרות, כגון: תנועניות, התפרצויות, שהן בעצם לא פסיכוזות - הרי שהגעתי למסקנה שאנחנו מדברים על 5% של אוכלוסייה שהיא אגרסיבית, פסיכוזית וכו'.

במסגרת הסיעוד אנחנו מוצאים לא יותר מ-15% של אותם מקרים שאינם מסוגלים לקום מהמטה, ולא לשרת את עצמם. בכל הארץ יש 4000 מיטות. לכן אנחנו יכולים לקבל מספרים אבסולוטים מכל המרחש.

לגבי אורך החיים - אם מדברים בפיגור, הרי זה מגוחך למדי, וזה מסיבות פשוטות: מקבלים את התופעות האלה בסלקטיביות של פיגור בלבד. מה שמשותף ברוב המקרים הוא, שנמצאים בשירות ואז מוצאים שיש יותר בעיות שמאלצות להפריד בין המקרים. אם כך, הרי שאורך החיים שלהם יהיה בהתאם. אורך החיים ייקבע ע"י המחלה היסודית, או סיבות אחרות.

זהו נושא שכואב לי, והוא קרוב ללבי. אני נותן ימים ולילות ורצון והנאה לעניין זה. אני מדבר כעת על השוני. נדמה לי שמפתח אחד לא פותח כל הדלתות. כך שע"י טבלה אחת לא נוכל לפתור את כל הבעיות. אני טוען, כי עד כמה שמפריד ביניהם הוא גדול, כך הדרישות צריכות לייחד את הצרכים שלהם.

מר פריד אומר שקשה לו לקבל אנשי מקצוע. זה באמת כך, כי הם בודדים בים. רופא אחד צריך לשמור על בריאות הילדים במשך 24 שעות ביממה - הרי זה פשוט בלתי אפשרי. יחד עם זה אני יכול גם כן לציין כי הקידום הוא גדול מאד.

האם יש לכם רופא במשרה מלאה?

היו"ר ח. גרוסמן:

יש לנו חקן של רופא. היה לנו רופא אחד שעבד אצלנו במשך 3½ שנים.

שמואל פריד:

רופא אחד לא יכול למלא את הפונקציה הזו.

ד"ר ו. שטרק:

נתתי כבר תסקיר על תפקידי האחיות ומה הם הזמנים שהן צריכות למלא. כ-50% של כלל האוכלוסייה מקבלים תרופות בצורה קבועה יום יום. במוסד של מר פריד יש 250 ילדים שמקבלים תרופות באופן קבוע. תרופות הוחלפו פעמיים ביום במקום שלוש פעמים ביום. על כל פנים נראה לי, כי החקן המוצע פה הוא בהחלט קידום גדול.

האם מקובל שעובד נקיון מחלק תרופות?

מ. ידיד:

אני רוצה להאמין שאין זה מקובל.
יש אחות אחת ל-32 חוסים. צריך לדעת

ד"ר ו. שטרק:

לאן הם יופנו.

אנחנו רוצים לפתוח בכמה מקורות חדרי
חולים על מנת שיוכלו להיות מבודדים בזמן מחלתם. יוצא איפוא שתקן
זה אינו עונה על הדרישות.

מ. ידיד:
כרופא אתה מכיר את הנושא מקרוב.
מונחת לפניך טבלה, ובה כתוב בטור
הראשון - רופא - 1/4 משרה ל-54 חוסים, ואילו ל-432 חוסים - כתוב,
רופא אחד. האם דבר זה יכול לתפקד? ומה אנחנו צריכים להוסיף כדי
שעניין זה יתופקד?

ועוד: אחיות, עובדי נקיון וכו' - כל
אלה קשורים עם מצב ההחזקה של החוסים. מה היית רוצה לראות במוסד
שבו חוסים ילדים? איך אנחנו צריכים לתקן כדי שכוח האדם יענה על
הצרכים גם מבחינה תקציבית מינימלית ביותר, כך שיוכל לתפקד מעון כזה?

ד"ר ו. שטרק:
אני רואה את הצרכים של רופא בהתאם
לאוכלוסייה. אם אני רואה אוכלוסייה
שיקומית גבוהה, אז הרופא כפוף לאוכלוסייה רגילה. נחוץ שרופא ייכנס
לשם פעם או פעמיים בשבוע. יש לעקוב אחרי הילד הנכנס.

פה אני לא רואה את המומחיות. אם אני
מדבר על רבע רופא אצל גב' ברבורי, הרי שם יש מקרים רק סעודיים,
שלשולים, התרוצצות די גבוהה שם. האם למנוע את זה או לא? - פה אני
קובע שכן. רבע משרה - האם זה מספיק? אני אומר לא. והרי זה איננו
בקור רופא על מנת שישחנה כוס תה.

יש לקחת תקן של בית חולים כללי. זו
אמנם התקדמות יפה, אך בתנאי שלא יהיו "פרות קדושות" בשום מקום. אלא
להיפך - הכל לעשות בהתאם לצרכים.

אחות חייבת להיות; אחות לילה - בהחלט

חייבת להיות.

גב' מרים ברבורגי:
במקצועי אני אחות. יחד אתי יש בכל
לילה עוד שני אנשים. (היו"ר ח. גרוסמן:
על 70 ילד יש בלילה שני אנשים?) כן.

ד"ר ו. שטרק:
יש סטיות בשטח של האחיות - גב' ברבורי
היא אחות מוסמכת לפי מקצועה, ואני
מאחל לה 120! אבל אין זו דוגמה תקנית, שכן היא כל הזמן עומדת
לרשות המעון שלה. כך שאינני יודע אם היא יכולה לשמש דוגמה.

ד"ר ו. שטרק:

מכל מקום, נחוץ שתהיה אחות אחראית במשך הלילה. אם אנחנו מדברים על 432 חוסים שמוחזקים במוסד ממשלתי, הרי שאחות אחת ללילה לא מספיקה כאשר קורה משהו. לכן צריך שתהיה אחות בכוננות.

אני מציע שתהיה אחות לילה כחקן מלא.

וכוננות לילה - אחות שניה;

פיזיותרפיסט - מאפס ל-2 - לדעתי זה המספר

המינימלי;

פסיכולוג ועוד - אני רואה ברכה במה שמוצע כאן. אם מדובר על מעון גדול, כמו המעון שאותו מנהל גב' פ'שר - שיש אצלה בנות שיקומיות - הרי הן צריכות ללמוד שם. זה לימוד וקידום. זה כולל את חדרי השינה, חדרי התעסוקה, השירותים ועוד. אבל אם מעון הופך להיות יותר סיעודי-טיפולי - הרי יש בזה ברכה. ואנחנו נמצא שהחקן יענה על הדרישות.

נעבור סעיף סעיף שבטבלה מס. 1 - חקן כוח

היו"ר ח. גרוסמן:

אדם לצוות מרכזי במעון;

לגבי מנהל - אין ערעור;

רכז חינוכי - אין ערעור;

לגבי אם בית - היחה הערה בקשר למתן עזרה

בבית. לפחות במעונות הגדולים שתהיה עזרה כזו. נתחיל במעון שבו

יש מ-325 ומעלה חוסים - למעון כזה שחנתן עזרה;

רכז משמרת - בסדר;

רכז משמרת לילה - אין לנו רכזי לילה

במעון עד 250 חוסים. אבל יש רכז משמרת, כן יש אחות לילה מ-109 ומעלה

חוסים. (מ. ידיד: הייתי אומר - רכז משמרת לילה ל-216) ואני הייתי

אומר - רכז משמרת לילה מ-109.

רופא - אנחנו משאירים;

לגבי אחות אחראית - אני מבינה שאין עוררין.

אבל יש בקשה להוסיף אחות כוננית רק במוסד גדול ביותר, כלומר שתהיה

אחות כוננית אחת בנוסף לאחות לילה.

לגבי פיזיותרפיסט - בקבוצה הקטנה שיהיה

מ. ידיד:

לפחות רבע.

לגבי משגיח כשרות - להוסיף רבע בשני

היו"ר ח. גרוסמן:

הטורים הראשונים.

מה נעשה ברבע משרה? (היו"ר ח. גרוסמן: ומה עושה בווצי משרה?) עובדי מטבח נלקחים

יעקב נחשי:

רק דתיים.

היו"ר ח. גרוסמן:

רבע משרה זה יותר מדי - זה שעתים
ביום.

אם משגיח על הכשרות יעזור גם

על החינוך, זה לא יפריע לי.

פועל מקצועי - הייתי מציעה לחוטיף

רבע עד חצי משרה בכל הטבלה הזו.

ד"ר ו. שטרק:

משרד הסעד עשה דברים יפים מאד
בחברת נעורים. אנחנו הולכים
לטכנולוגיה - ממרכזת טלפונים עד חשמל ועוד. כך שתנאי ההחזקה מצריכים
יותר מפועל מקצועי.

היו"ר ח. גרוסמן:

מה יותר קל להשיג? טכנאי החזקה
זה יותר בכושר האיש. חצרן יהיה

יותר קל להשיג.

יעקב נחשי:

עד היום לא הצלחנו להשיג טכנאי
החזקה.

גב' אמליה פישר:

למשגיח יש הרבה מה לעשות. יש
הרבה מיבנים שהם מפוזרים, והוא

הולך מאחד לשני.

היו"ר ח. גרוסמן:

פועל מקצועי - נוסף מרבע בהתחלה
עד חצי בסוף;

טכנאי החזקה - אנחנו נוסף למעון

הגדול ביותר עוד חצי. (מ. ידיד: הייתי אומר עוד חצי למעון של
270 חוסים). אם כן, ששם יהיה שלם ובמעון כזה עוד חצי.

כלומר, אנחנו נוסף לקבוצה

שלפני האחרונה, ולקבוצה האחרונה עוד חצי. לגבי 217 חוסים - אני
מציעה חצי.

נהגים וטרקטוריסט - להוסיף 2

לקבוצה האחרונה.

טבלה מס. 2 - תקן כוח אדם לקבוצה
בח 12 חוסים:

לגבי מטפלות אני מציעה לתקן

שני דברים - במטבח ובנקיון.

מס' תיקון מס' 10 -

מדריכות בית - אני מציע לתקן ל-8 שעות
עבודה. זאת אומרת, יום עבודה שלם;
מטפלי לילה - 4 ;
אחיות - גם כן 4 ;

מ. יריד:

פועל מאומן בשרותי מטבח - אני מציע

להוסיף שעותיים.

אני מציעה שאנחנו נתרכז בחיקונים, אבל
שלא יהיו כאלה שלא יתמלאו.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם אדם אחד מבשל, אז לא חשוב אם הוא
מבשל בשביל איש אחד או בשביל חמשה אנשים, כי זה לוקח אותו זמן. זו
כמעט אותה עבודה.

אין מוסדות קטנים. יש כאלה עם 50-60 חוסים.
בדרך כלל, זה אמור לגבי המוסדות הגדולים.
אם טבע מבשל ל-12 או ל-54 איש, אז יש לו יותר שעות.

אריה בריק, עו"ד:

טבח לא בא ל-4 שעות למעוץ מעל ל-108 חוסים.
הוא בא, מבשל, ועושה עוד משהו. הוא נמצא כל היום במעוץ.

מה שמוגש פה זה הרצוי, וזה גם לפי
אפשרויות המדינה.

יעקב נחשי:

ההצעה מצביעה על 1.5 עד 1.6 - עובד 1,
לעומת עובד אחד במוסדות פרטיים וציבוריים על כל 3.5 עד 4 חוסים.
כלומר, יש בזה שיפור בחוסים ממסלתיים ב-100%, ובציבוריים ב-200%.
שיפור זה יעלה כ-100 מיליון ל"ש.

רבותי, זה שיפור נכבד. אבל לאור המצב
השורר כעת במדינה, הרי זה מעבר לכוחה של המדינה לבצע את זה. לכן
הגשנו מה שהגשנו, ואנחנו מוסיפים כי לא התחשבנו בחלוקת החוסים
למיניהם. כך שניסינו להציג תקן מינימלי שישתנה בהתאם לסעיף האחרון.

למוסדות הפרטיים יש הרבה נקודות בהתאם
למה שכתוב פה. למשל: "אמשינוב" - בו מאוכלסים סיעודיים, למרות
התקן הממשלתי - על 12 חוסים מטפלת אחת, ואילו בסיעודיים אנחנו רוצים
להגדיל לתקן על 10 חוסים. (היו"ר ח. גרוסמן: 1.5 על שוכבים) זהו
המצב כיום. 100 מיליון ל"ש נוספים ל-1000 תקנים. לזה צריך גם זמן.
אכן זה רצוי. זה שיפור נכבד, ואני מציע לרשום את ההערות שהושמעו
פה.

לדוגמה - מדריכות בית - לדעתי, זה פחות

מכל דבר אחר שאפשר לדבר עליו.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם אנחנו מתייעצים, אז אנחנו מקבלים את ההמלצות של ח"כ ידיד

וכל מה שקבלנו לגבי טבלה מס.1.

מר אליאסוף:

"שר הסעד רשאי לשנות במקרים מיוחדים מתקני כוח האדם במעון הנדרשות לפי תקנות אלה, בהתייחס לסוגי האוכלוסיה המיוחדת " וכו' - לגבי "בהתייחס לסוגי האוכלוסיה" - זה לא רצוי, אלא צריך להכניס למסגרת 25% או 50% או איכס אחוזים.

היו"ר ח. גרוסמן:

"שר הסעד רשאי לשנות במקרים מיוחדים מתקני כוח אדם במעון הנדרשות לפי תקנות אלה עד לתוספת של 25%... " (מר אליאסוף: הכוונה היא גם שאפשר יהיה להפחית) לא להפחית, אלא להוסיף.

יש פה שתי שאלות: (א) העניין של התוספת - עד 25%, מבלי לפרט באילו סעיפים; (ב) זו העברה מסוג לסוג. אני מציעה להכניס את שני הדברים.

ועוד אני מציעה לתקן - במקום "בהתייחס לסוגי האוכלוסיה המיוחדת" יבוא "בהתחשב לסוגי האוכלוסיה וכו'".

כן רשאי שר הסעד לשנות את התקנים לפי

הסוגים ----

מר אליאסוף:

הוא יכול להגיד, במקום רופא יהיה פועל נקיון.

היו"ר ח. גרוסמן:

פה לא כתוב מתי הדבר הזה יופעל, ומה יהיה עם המוסדות הממשלתיים.

מר אליאסוף:

הדברים האלה יופעלו אם יהיו רק בתקנות. שייאמר כי שר הסעד יפעיל את התקנים האלה תוך תקופה מסויימת, ובהדרגה.

אריה בריק, עו"ד:

התכנית הזו היא עד שלוש שנים.

היו"ר ח. גרוסמן:

אז נכניס סעיף כזה שזה יבוצע תוך 3 שנים.

הוועדה לא צריכה להתייחס לנקודה
המשפטית, אבל היא צריכה לאמץ את

מר אליאסוף:

התקנים.

היו"ר ח. גרוסמן:
אני מציעה שיצורף למסמך זה מכתב,
שבו נאמר כי הוועדה שנה והמליצה על
דברים אלה ואלה, וכי תקנות אלה תופעלנה תוך 3 שנים;
ועוד: שוועדת השירותים הציבוריים
רואה את התקנים האלה כמומלצים לכל המוסדות, כולל מוסדות ממשלתיים.

פ. שיינמן:
בישיבה האחרונה בקשה חברת הכנסת נמיר
פרטים על 4 מעונות כנסייתיים, והיא
הביעה תקווה שבמעונות אלה אינן ילדים יהודים. אבל מתברר, כי במוסד
כנסייתי אחד יש 50% ילדים יהודים.

אני מבקש, אם אפשר, לקבל ממשרד הסעד
מספר מדוייק של ילדים יהודים הנמצאים במוסדות כנסייתיים, ומדוע
לא מהפשים פתרונות במוסדות יהודיים.

זה שייך לדיון שאותו נקיים ביום ג'
הקרוב, ואז מר לנגרמן יבוא לישיבה זו

היו"ר ח. גרוסמן:

והוא יענה על שאלה זו.

חודה רבה לכם. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 14.20.